

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 2147/2022
03.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог ГП „РАД“ ДП Београд у стечају, чији је пуномоћник Александар Драговић, адвокат у ..., против првотуженог Стечајна маса КВАНТЕКС ДОО Шабац у стечају и друготужене – противтужиље АА из ..., чији је пуномоћник Игор Стојичић, адвокат у ..., ради утврђења ништавости и исељења по тужби и по противтужби ради утврђења права својине по основу одржаја, вредност предмета спора 4.828.289,99 динара, одлучујући о ревизији тужиоца - противтуженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 8588/2021 од 21.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 03.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 8588/2021 од 21.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 4837/2020 од 21.06.2021. године, одбијен је тужбени захтев за утврђење ништавости Уговора о куповини стамбеног простора у изградњи од 29.10.2003. године овереног пред Другим општинским судом у Београду дана 29.10.2003. године П/1 Ов.бр. 3084/2003. Одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе друготужена да се са свим лицима и стварима исели из стана ближе описаног у ставу другом изреке првостепене пресуде и да исти преда тужиоцу у искључиву државину. Усвојен је противтужбени захтев којим је друготужена тражила да се утврди да је по основу одржаја стекла право својине на стану ближе означеном у ставу трећем изреке, што су тужилац и првотуђени дужни да признају и трпе и обавезани су тужилац и првотужени да друготуженој накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 505.154,00 динара са затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 8588/2021 од 21.07.2022. године, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена је првостепена пресуда, и одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у складу са чланом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 485. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 33. став 2. Закона о парничном поступку прописано је да ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Тужилац је поднео тужбу дана 13.09.2018. године. Означена вредност предмета спора је 4.828.289,99 динара, што представља противвредност 40.776,55 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да у овом привредном спору, вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази законом прописани цензус од 100.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд закључује да ревизија тужиоца није дозвољена.

Како ревидент није предложио да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној у складу са одредбом члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, донео одлуку као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић